

ΕΤΟΣ 68ον

12 'Ιουλίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 28 (3502)

ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΚΟ

Αντιμετωπίζεται τό κακό στήν ζωή μας; Είναί πολύ διδακτική ή συνάντηση του Χριστού μέ δύο δαιμονισμένους άνθρωπους στή χώρα τών Γεργεσηνών. Ὁ Χριστός γνωρίζει ὅτι οἱ ἄνθρωποι κατέχονται ἀπό τό κακό. Εἶναι ἐμφανή τά σημάδια. Εἶναι «χαλεποί λίαν», κατοικοῦν στά μνήματα καί κανεῖς δέν μπορεῖ νά περάσει ἀπό τόν δρόμο στόν ὁποῖο αὐτοί διαφεντεύουν μέ τήν παρουσία τους καί μόνο (Ματθ. 8,28). Στά πρόσωπά τους ἀποτυπώνονται τά σημεῖα τοῦ κακοῦ: ἡ χαλεπότητα, δηλαδή ἡ ἀγριότητα τῆς καρδιάς πού σέ κάνει νά φοβᾶσαι νά τούς κοιτάξεις κατά πρόσωπον, ἡ διαρκῆ παραμονή τους στόν θάνατο καί τίς μορφές του – μοναξιά, ἀκοινωνησία μέ τούς ἄλλους ἄνθρωπους, ἐσωστρέφεια– καί ἡ ἐξουσία τῆς βίας καί τοῦ φόβου πού ἔχουν ἐπιβάλλει ἐκεῖ ὅπου βρίσκονται.

Ἡ οὐσιαστική σωφροσύνη καί ἐμπιστοσύνη

Ἀξιοσημεῖωτο ὅτι οἱ ἄνθρωποι τούς ἀποφεύγουν. Γνωρίζουν ὅτι δέν μποροῦν νά πολεμήσουν ἐναντίον τους καί νά ὑποτάξουν τό κακό. Ἔχουν παραδώσει τή συγκεκριμένη περιοχή σ' αὐτούς. Κατανοοῦν ὅτι θά εἶναι γιά πάντα μιά πληγή. Δέν πηγαίνουν νά παλέψουν κατά μέτωπο μαζί τους. Δέν εἶναι ἀπλῶς ὅτι φοβοῦνται. Κατά βάθος νιώθουν ἀνήμποροι νά νικήσουν τό κακό μέ τίς δικές τους δυνάμεις. Ἔτσι ἐπιλέγουν μιά ἥττοπαθῆ μέν στάση φαινομενικά, σῶφρονα ὁμως στήν οὐσία.

Μόνο ὁ Χριστός μπορεῖ νά ἀντιμετωπίσει τό κακό κατά μέτωπο. Καί αὐτό οἱ δαίμονες, οἱ ἐκφραστῆς του, τό γνωρίζουν καλά. Γι' αὐτό καί δέν ἀντιστέκονται στόν Χριστό. Δέν μποροῦν ὁμως νά νικήσουν τήν κακία πού ἔγινε φύση τους. Ἔτσι τοῦ ζητοῦνε νά ἀφήσουν τούς ἄνθρωπους, ἀλλά νά εἰσέλθουν στό κοπάδι τών χοίρων, τό ὁποῖο, ἀντίθετα μέ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η´ 28-34, θ´ 1)

Οι δαιμονισμένοι Γεργεσηνοί

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἐκραζαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἤλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεσον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

τόν μωσαϊκὸ νόμο, δηλαδή τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἐκτρέφουν οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου. Καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς δίνει τὴν ἄδεια. Τοὺς ἐπιτρέπει νὰ κάνουν τὸ θέλημά τους, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ χοῖροι νὰ πνιγοῦνε.

Ἡ αὐτογνωσία

Ὁ Χριστὸς δὲν ὑπέκυψε στὴ δύναμη τοῦ κακοῦ. Ὑπέδειξε μὲ τὸν τρόπο καὶ τὴν ἀπόφασή του στοὺς κατοίκους τῶν Γεργεσηνῶν ὅτι κι ἐκεῖνοι μὲ τὴ σειρά τους, παρότι προφύλασσαν φαινομενικά τοὺς ἑαυτοὺς τους ἀπὸ τὸ κακὸ τῆς συνάντησης μὲ τοὺς δαιμονισμένους, στὴν οὐσία ἦταν δέσμοί του. Διότι καὶ αὐτοί, στό ὄνομα τοῦ κέρδους, τῆς φιληδονίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τους, εἶχαν μέσα τους τὰ σημάδια τοῦ κακοῦ. Ἦταν «χαλεποὶ πνευματικά», διότι εἶχαν ἀποστειλῆ τῆς κοινωνίας μὲ τὸν Θεό, ὅπως αὐτὴ ἐκφράζεται μὲ τὴν ὑπακοή στό θέλημά Του. Κατοικοῦσαν στὰ μνήματα τῆς αἰσχροκέρδειας, τῆς ἀδιαφορίας γιὰ τὴν κοινωνία μὲ τοὺς ὑπόλοιπους Ἰουδαίους, καθὼς εἶχαν ἐπιλέξει τὴν ὁδὸ τῆς εἰδωλολατρίας. Πουλοῦσαν τοὺς χοίρους στοὺς εἰδωλολάτρες γιὰ νὰ κερδίσουν χρήματα καὶ νὰ ζοῦνε «ἐν ἀνάσει», ἐνῶ δὲν μπορούσαν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὰ πάθη τους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ θέλουν τὸν Χριστὸ νὰ κατοικήσει ἀνάμεσά τους. Ἔτσι ἐκεῖνος, μὲ λύπη, θὰ φύγει ἀπὸ τὴ χώρα τους. Θὰ δείξει μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὅτι ἀπέναντι στό κακὸ τελικά

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τήν ἀπέναντι ὄχθην, εἰς τήν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, τόν προϋπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, οἱ ὅποιοι ἔβγαιναν ἀπό τά μνημεῖα, πολύ επικίνδυνοι, ὥστε κανεῖς δέν ἦτο δυνατόν νά περάσῃ ἀπό τόν δρόμον ἐκεῖνον. Καί ἐφώνασαν, «Τί ἔχεις μαζί μας Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ; Ἦλθες ἐδῶ προώρως γιά νά μᾶς βασανίσῃς;». Μακρῶς ἀπό αὐτούς ἦτο μία μεγάλη ἀγέλη ἀπό χοίρους, πού ἔβασκαν. Καί οἱ δαίμονες τόν παρακαλοῦσαν καί ἔλεγαν, «Ἐάν μᾶς διώξῃς, ἄφησέ μας νά πᾶμε εἰς τήν ἀγέλην τῶν χοίρων». Καί αὐτός τούς εἶπε, «Πηγαίνετε». Αὐτοί δέ ἐβγῆκαν καί ἐπῆγαν εἰς τήν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καί ὀλόκληρη ἡ ἀγέλη κατακρημνίσθη εἰς τήν θάλασσαν καί ἐχάθη εἰς τά νερά. Οἱ δέ βοσκοί ἔφυγαν καί ὅταν ἦλθαν εἰς τήν πόλιν, τούς τά εἶπαν ὅλα διά τούς δαιμονισμένους. Καί ὅλη ἡ πόλις ἐβγῆκε εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ καί ὅταν τόν εἶδαν, τόν παρεκάλεσαν νά φύγῃ ἀπό τά σύνορά τους. Καί ἐμπῆκε εἰς πλοῖάριον, ἐπέρασε ἀπέναντι καί ἦλθεν εἰς τήν δικήν του πόλιν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

δέν εἶναι πάντοτε λύση ἡ κατά μέτωπον ἐπίθεση, ἀλλά ἡ ἀποχώρηση ἀπό τή συνύπαρξιν μ' αὐτό, ἐφόσον οἱ φορεῖς του παραμένουν ἀμετανόητοι καί ἐφόσον ὑπάρχει ἡ δυνατότητα νά βρεθοῦμε κάπου ἄλλοῦ.

Ἡ δική μας στάση

Αὐτοί οἱ τρεῖς τρόποι ἀντιμετώπισης τοῦ κακοῦ μᾶς διδάσκουν πολλά καί στή δική μας πραγματικότητα. Ἀπό τή μιά, ἐφόσον τό ἐντοπίζουμε, καλοῦμαστε νά μετρήσουμε τίς δυνάμεις μας ἔναντί του. Ἄν δέν ἐπαρκοῦν, ἡ σωφροσύνη καί ἡ ὑπομονή μᾶς δίνουν τή δυνατότητα νά κερδίσουμε χρόνο, ὥστε μέ τή βοήθεια καί τοῦ Θεοῦ καί ἐκεῖνων πού μᾶς ἀγαποῦνε νά μπορέσουμε νά τό νικήσουμε ὅταν ἔρθει τό πλήρωμα τοῦ χρόνου. Ἀπό τήν ἄλλη, ἡ αὐτοκριτική, ὅταν γίνεται αὐτογνωσία καί φέρνει τήν ἀληθινή μετάνοια, μᾶς δίνει τή δυνατότητα νά δοῦμε ἂν κι ἐμεῖς ἔχουμε ἐπιλέξει τόν τρόπο τοῦ κακοῦ. Καί τότε ἡ ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐπιλογή τῆς ἀγάπης καί ὄχι τῆς πλεονεξίας, ὅπως ἐπίσης καί ἡ διάθεση γιά ἀληθινή κοινωνία μέ τόν πλησίον, μέ τόν ὅποιο καλοῦμαστε νά συνυπάρχουμε, ἀποτελεῖ τήν ἀφετηρία τῆς νίκης κατά τοῦ κακοῦ. Τέλος, ἡ ἀπαλλαγή ἀπό τή δαιμονική ἀλαζονεία ὅτι μόνοι μας μποροῦμε νά τά καταφέρουμε, μαζί μέ τήν ἐπίκληση στόν Θεό γιά βοήθεια θά μᾶς βοηθήσουν νά διαπιστώσουμε ὅτι τό κακό δέν εἶναι ἀκαταμάχητο, ἀλλά νικιέται πρῶτα ἐντός μας, μέ τήν ἐλευθερία τῆς καρδιάς μας.

12 Ιουλίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Πρόκλου καί Ίλαρίου τῶν μαρτύρων (β΄ αἰ.). Παΐσιου ὀσίου τοῦ Ἀγιορείτου.

Ἰηχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ι΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. η΄ 28-34, θ΄ 1.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ιουλίου, ΣΤ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ε΄ 14-19.

Ἡ Ἐκκλησία δέ θά παύει νά μᾶς διδάσκει τήν ἀνάγκη γιά σωφροσύνη καί ὑπομονή, γιά αὐτοκριτική καί μετάνοια, γιά ταπεινή πίστη στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί τήν ἴδια στιγμή στή βεβαιότητα ὅτι ὁ Χριστός νίκησε τό κακό στίς ποικίλες μορφές του μέ τόν θάνατο καί τήν ἀνάστασή του καί μαζί του μπορούμε κι ἐμεῖς. Μ' αὐτόν τόν τρόπο, ἀκόμη κι ἂν πρόσκαιρα τό κακό φαίνεται ἀκατανίκητο, ἐμεῖς δέν θά χάσουμε τήν ἐλπίδα μας. Ἀλλά καί δέ θά προσενηύσουμε μεγαλύτερο κακό στόν ἑαυτό μας, προσπαθώντας νά νικήσουμε κάτι τό ὁποῖο εἶναι χαλεπό λίαν γιά νά ἀντιμετωπιστεῖ μέ τίς ἀνεπαρκεῖς δυνάμεις μας.

π. Θ. Μ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Γεωργίου Π. Πατρώνου

Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἡ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Μέ ἀναφορές γιά μιᾶ Ὁρθόδοξη θεώρηση
τοῦ βιώματος τῆς χαρᾶς στήν πνευματική ζωή

(Α΄ ἔκδ., σῆμα 11,5x21 ἑκατ., σελ. 198)

Ἡ Ἀποστολική Διακονία θέτει σέ κυκλοφορία τήν περιεκτική μελέτη γιά τήν θεολογία τῆς χαρᾶς στήν Καινή Διαθήκη τοῦ ὁμοτίμου Καθηγητοῦ Γεωργίου Πατρώνου, ὁ ὁποῖος ἐπί πολλά ἔτη δίδαξε Ἑρμηνευτική καί Ἑρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης στό Τμήμα Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μέ τήν προσδοκία ὅπως τό χριστεπώνυμο ἀναγνωστικό κοινό γνωρίσει καί ἀποκτήσει τό πρῶτο ἐκ τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν πλησμονή χαρᾶς στίς ἱστορικές διαστάσεις καί ἐσχατολογικές της προοπτικές!

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr